

ת"פ 20/08/51452 - מדינת ישראל נגד רוני רפואי - נדון, אדריך זכריב,ראובן רפואי

בית משפט השלום בקריות
ת"פ 20-08-51452 מדינת ישראל נ' רפואי ואח'
בפני כב' השופט יוסי טורס, סגן נשיאה

המואשימה	מדינה ישראל	בעניין:
	נגד	
הנאשמים	1. רוני רפואי - נדון 2. אדריך זכריב 3. ראובן רפואי	

זכור דין לנאשם 3

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו בכתב אישום מתוקן בעבירות איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ג-1977 (להלן - חוק העונשין), הסגת גבול פלילתית, לפי סעיף 447(א) לחוק העונשין וניסיון גנבה, לפי סעיף 384+סעיף 25 לחוק העונשין. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 21.1.2020 בסמוך לשעה 12:10 הסיגו הנאשמים גבול בכר שנכנסו למיחסן בדרך שנייה למאשימה, וחיטטו בחפצים שהיו בו. בשלב מסויים, עבר במקום אחד הדירות, כשהוא רכב על אופניו וLEARSO קсадה ובה מצלמת דרך (להלן - המתлон). הנאשמים עזבו את המקום, אך כעבור זמן קצר שב המתلون והבחין בנאשמים מנסים לגנוב חפצים וצילם אותם. בתגובה, נאם 3 התקרב לעברו והכח במצולמה במכת אגרוף. המתلون ברוח מהמקום בעוד הנאשם רודף אחריו ומאיים כי ישרווף לו את האופניו.

2. להשלמת התמונה יציין שהודאת הנאשמים באה אגב הסדר טיעון במסגרתו תוקן כתוב האישום וכן הוצאה הסכמה עונשית. בעניינו של נאשם 1 הוסכם שיטול עליו מסר על תנאי וביחס ליתר רכבי העונשה הטיעון יהיה פתוח. ביחס לנאשם 2 הוסכם שישלח לחקירה שיבחן בין היתר את שאלת הרשותה, וכי המאשימה תשקל עמדתה לאחר מכן. ביחס לנאשם 3 הוסכם כי המאשימה תעזור לעונש מירבי של 6 חודשים בפועל, אותו יוכל הנאשם לשאת בעבודות שירות בכספי לחוות דעת הממונה, בצוירוף עונשה נלוית ואילו ההגנה מצידה תוכל לטעון באופן חופשי.

טייעוני הצדדים לעונש והראויות

3. ב"כ המאשימה הדגישה את חומרת העבירות וטענה שהערכים המוגנים שנפגעו הם שמירה על בטיחון

עמוד 1

האדם, כבodo שלשות נפשו וכן הגנה על קניינו של הפרט. צוין שמדובר בעבירות בהן גלום פוטנציאלי נזק ממשי לאור הסיכון להיתקלות עם אחר, כפי שקרה במקרה זה, וכי מדובר בעבירה שבוצעה בצוותא ולכך הפגיעה בערכיהם גבוהה. בהתאם להסכמות הצדדים, עתירה המאשימה לעונש מסר בפועל למשך 6 חודשים, שירוצה בדרך של עבודות שירות, מסר על תנאי, קנס ופיצוי.

4. ב"כ הנאשם טען שמדובר בנאשם צער שאין לחובתו הרשעות קודמות (למעט היעדר מהשירות), אשר הודה בהזדמנות הראשונה לאחר תיקון משמעותי של כתוב האישום, ובכך אף חסר זמן שיפוטי רב. נטען שמדובר באירוע ברף נמוך של חומרה וכי לא נגרם כל נזק למחלון ולרכשו. ביחס לעונש הרأוי טענה ההגנה שיש להסתפק במקרה זה במסר על תנאי, כפי שהוטל על הנאשם الآخر בפרשה.

5. הנאשם בדברו האחרון הביע צער על מעשיו, צוין כי מדובר במעשה חד פעמית וכי הדבר לא ישוב על עצמו.

דין והכרעה

קבעת מתחם הענישה

6. כפי שצוין לעיל, בין הצדדים קיים הסדר טיעון הכלול טווח עונשה מוסכם. עם זאת, טרם הידרשota לשאלת סבירותו של ההסדר וביקעת העונש לאורו, אצ"נ שבבית המשפט העליון הובעו דעות שונות בעניין השאלה האם יש צורך לקבוע מתחם עונשה מקום בו קיים הסדר טיעון ונקבעה הלכה מהיבט בנדון" (ע"פ 8109/15 **אהרון אביבן נ' מדינת ישראל** (9.6.2016)). עם זאת, ברי כי "אין בית המשפט כובל לעונש או לטווח עונשה שהוסכם בין הצדדים בהסדר טיעון, ועליו להחליט בהתאם לשיקול דעתו אם לכבד הסכומות אלה אם לאו. זאת, בהתחשב עם סבירות הקלות שניתנו לנאשם בהסדר הטיעון והשיקולים שעמדו בסוד הקלות אלה, מבחינת התאמתם לאינטראס הציבורי ולקיים תכליות המשפט הפלילי" (ע"פ 4301/15 **יאשיהו יוסף פינטו נ' מדינת ישראל** (5.1.2016)). אצ"נ כי בשל הצורך לבחון את סבירות ההקללה לה זכה הנאשם בעיטו של הסדר הטיעון, נמקה העמדה המצדדת לצורך בקבעת מתחם עונשה גם במקרה של הסדר טיעון, בכך שהדבר יוצר שקייפות כך שהציבור זוכה לדעת בבירור את מידת ההקללה לה זכה הנאשם בשל הסדר הטיעון (עמדת השופט מלצר בע"פ 512/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (4.12.2013)). כמו כן נמקה עמדה זו בכך שהדבר מעמיד בפני בית המשפט כלי מדידה יעיל לבחינת סבירות הסדר הטיעון "לפחות במקרים בהם סבירות הסדר הטיעון אינה ברורה על פניה" (עמדת השופט מזור בע"פ 4301/15 **יאשיהו יוסף פינטו נ' מדינת ישראל** (5.1.2016)). וראו גם: אורן איל-גאל "**העונש ההולם לא תמיד יהלום**", עורך הדין 70 (אוקטובר 2013). בנסיבות ענייננו, טווח העונשה המוסכם מצוי בבירור בתחום מתחם העונשה ההולם והוא סביר על פניו הדברים ומשךADR שلنושא בקצרה בלבד.

7. מעשי של הנאשם פגעו **במספר ערכים מוגנים** ובهم שלשות הנפש, הביטחון האישי והאוטונומיה של הפרט. כן נפגעה זכות הקניין של בעל המחסן ותחושים הביטחון האישי שלה, בשל החדרה למרחבה הפרטי. ביחס **לנסיבות לביצוע העבירות** הרי שלא נטען שהנאשמים פרצו למחסן ויש להניח לטובותם שמצאו אותו במצב זה. כמו כן, בסופה של יום לא נגנב דבר ולא נגרם כל נזק לרכוש. עם זאת, לחומרה יש לציין שמדובר באירוע שהסלים כאשר

הבחן הנאשם במתלון כשהוא מצלם את האירוע. במקרים לחודל מעשיו فعل הנאשם באלימות כשהם במצלמה שאחיז המתלון אף רדף אחריו ואימם שישראל את אופנוועו. ל考לה אצין שלא נגרם נזק כלשהו למתלון או אף למצלמה.

8. לצורך בחינת מדיניות הענישה אפנה לרע"פ 9043/14 **דניאל ברשות נ' מדינת ישראל** (18.1.2015), בו נדחתה בקשה רשות ערעור של נאשם שהורשע בעבירות של הסגת גבול וגניבת, בכך שנכנס עם אחרים למיחס ממנו נטלו כלי עבודה. הנאשם צרכ' כתוב אישום נוספת בו הורשע בעבירה של שימוש ברכב ללא רשות ונוהגה ללא רישון נהיגה, והוטלו עליו 6 חודשים מאסר לרכיבי בדרך של עבודות שירות, מאסרים מותנים, פסילת רישיון נהיגה ופיקוחן, עפ"ג 63273-02-15 **אריאל מושיקה נ' מדינת ישראל** (10.5.2015), בו הורשע נאשם בעבירת הסגת גבול וב-3 עבירות גניבת, בכך שנכנס לדוכן של מפעל הפיס ונגב ממנו כרטיסים שונים בשווי של 2,850 ₪, ובשתי הזדמנויות שונות נגב מכשיי טלפון נייד. הנאשם נידון ל-6 חודשים מאסר לנשיאה בדרך של עבודות שירות; ת"פ 56788-11-16 **מדינת ישראל נ' פרינטה** (25.6.2018), בו הורשע הנאשם בריבוי עבירות של הסגת גבול וגניבת, בכך שבמספר הזדמנויות נכנס לחדרי לובי בבניינים ונגב את מצלמות האבטחה שהיו מותקנות בהם. הנאשם נידון לצו של"צ, צו מבחן וענישה נלוית; ת"פ 28021-05-16 **מדינת ישראל נ' דכה** (17.9.2018), בו הורשע נאשם בעבירות של הסגת גבול וניסיון גניבת, בכך שנכנס לחצר בניין ופירק בלוני גז בכונה לגנוב אותם. הנאשם נידון ל-4 חודשים מאסר בפועל והופעל מאסר מותנה כך שהה"כ הוטלו עליו 6 חודשים מאסר בפועל; ת"פ 57386-04-13 **מדינת ישראל נ' אלחסוני** (7.7.2014), בו נידון ענינו של נאשם שהורשע בעבירת הסגת גבול בכך שניפץ חלון של קרוואן ונגב נעליים, תיק אישע עם בגדים ואוכל מהמקרר. הנאשם נידון לצו של"צ, צו מבחן והתחייבות; ת"פ 25431-03-13 **מדינת ישראל נ' יעקב ז'ק טורגןמן** (12.5.2014), בו הורשע הנאשם בעבירות של הסגת גבול וניסיון גניבת מיחסן. בית המשפטקבע מתחם ענישה שבין מאסר על תנאי ל-12 חודשים מאסר בפועל והטיל על הנאשם, בעל עבר פלילי, 4 חודשים מאסר לרכיבי בדרך של עבודות שירות, מאסרים מותנים והתחייבות; ת"פ 32482-12-15 **מדינת ישראל נ' חוג'יראת** (5.5.2016), בו נקבע מתחם הנע בין לבין 46226-12-19 **מדינת ישראל מ' ולוחובסקי** (6.12.2017), בו נקבע מתחם ענישה בגין פריצה למיחסן שאינו סמור לדירת מגורים, הנע בין מאסר מותנה ועד 12 חודשים מאסר; ת"פ 34294-06-17 **מדינת ישראל נ' ולוחובסקי** (28.7.2020), בו נידון ענינו של נאשם שהורשע בעבירות פריצה למיחסן גינה מפלסטיק (מסוג "כתר"), גניבה והזקק לרכוש בכך שריסס את מצלמות האבטחה שהוא במקום. נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ועד 12 חודשים מאסר בפועל ב circum stances ענישה כלכלית.

9. לצורך שלמות התמונה אצין שאף בעבירות פריצה למיחסן נקבעו בנסיבות מסוימות מתחמי ענישה שבגולם התיכון הוא מאסר מותנה. ראו למשל: ת"פ 55349-10-13 **מדינת ישראל נ' גרשביץ** (26.4.2017), בו הורשע נאשם בעבירות של ניסיון התפרצויות למיחסן של בניין באמצעות מספרי ברזל וගניבת של אופניים שהיו קשורות מחוץ למיחסן. בית המשפטקבע כי מתוך העונש ההולם נع בין מאסר מותנה ועד מספר חודשים מאסר בפועל והטיל עליו מאסר מותנה לצד צו מבחן; ת"פ 34294-06-17 **מדינת ישראל מ' ולוחובסקי** (28.7.2020), בו נקבע מתחם ענישה בגין פריצה למיחסן שאינו סמור לדירת מגורים, הנע בין מאסר מותנה ועד 12 חודשים מאסר; ת"פ 46226-12-19 **מדינת ישראל נ' ויצמן** (28.7.2020), בו נידון ענינו של נאשם שהורשע בעבירות פריצה למיחסן גינה מפלסטיק (מסוג "כתר"), גניבה והזקק לרכוש בכך שריסס את מצלמות האבטחה שהוא במקום. נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ועד 12 חודשים מאסר בפועל ב circum stances ענישה כלכלית.

10. כאמור לעיל, במקרה זה הנאים לא הושמו בעבירות פריצה למיחסן, אלא בהsegת גבול וניסיון גניבת ועל המתחם לשקוף זאת, כמו גם את העובדה שהנאשם איים על המתלון. לאור כל זאת, ובשים לב לעבירות בהן הורשע

הנאשם ונסיבות ביצוען, אני בדעה כי מתחם העונש ההולם נع בין מאסר מותנה ועד 12 חודשים מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם

11. טווח העונשה המוסכם בין הצדדים מצוי בגדרי מתחם העונשה שנקבע ומשכך בכונתי לכבד את הסדר הטיעון. נותר אפוא לקבוע את עונשו של הנאשם בגדרי הטווח המוסכם. עם זאת, אצין כבר עתה שלא הובאו לפני נתונים כלשהם מהם ניתן להסיק מסקנה בדבר סיכוי שיקום ואף לא התבקש תסקיר. משכך, לא אביא בחשבון שיקול שיקום ואף ההגנה לא ביקשה לעשות כן.

12. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון את גילו הצעיר יחסית (כبن 29), ואת עברו הפלילי הכלול שתי הרשעות מבית דין צבאי בגין הידרמן השירות. כן הבאתי בחשבון את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות - קרוב לשנתיים, וכי מאז לא נפתחו כנגדו תיקים נוספים. הבאתי עוד בחשבון שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה לאחר תיקון משמעותית בכתב האישום וכי התרשםתי מהרטה כנה שהביע בפני ומכך שההיליך הפלילי השיג אפקט הרתעתי.

13. שקלתי את עתירת המאשימה להטיל על הנאשם עונש מאסר בעבודות שירות, ولو קצר, ובאותו לכל מסקנה כי ראוי בנסיבות העניין להימנע מכך. ראשית אצין שלאור הנسبות שפורטו לעיל, נכון למועד עונשו של הנאשם בתחום המתחם ואין צורך במקרה להטיל עונש מאסר (ולו בעבודות שירות) לצורך השגת מטרות העונשה ובכלל זה הלימה. מסקנה זו מתחדשת לאור הסדר הטיעון שהושג עם שני הנאשמים האחרים והצורך להקפיד על עקרון אחידות העונשה, לפיו יש לוודא קיומו של "מדרג הולם בין העונשים המוטלים על המעורבים באותו פרשה פלילית לפי מידת אשםם" (ע"פ 2166/2018 פלוני נ' מדינת ישראל (17.5.2018)). כאמור, על הנאשם 1 הוטל בהתאם להסדר הטיעון, מאסר מותנה וקנס ואילו בעניינו של הנאשם 2 הסכימה המאשימה אף לבחון בהמשך אפשרות לביטול הרשעה בהתאם לתוצאות הتسקير. אכן, הנאשם שבפני הורשע בעבירה נוספת (איום) בה לא הורשעו חברי, והוא אף הלם במלצת המתلون (מעשה שלא יוכסה בגין עבירה נוספת). אולם חרף זאת, לא סברתי שמדובר בטעם מבחין הצדיק בנסיבות העניין החמורה בעונשה עד כדי מאסר בפועל, והפער שבין חלוקם השונה של הנאשמים יבוא לידי ביטוי בעונשה נלוות. סיכומו של דבר, סבור אני שלאור נתוני האישים, ניתן למסור את עונשו של הנאשם בתחום המתחם ולהימנע מעונש מאסר בפועל (ולו בעבודות שירות) ומסקנה זו מתחזקת לאור עקרון אחידות העונשה.

14. לאור כך, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים וה坦אי הוא שהנאשם לא יעbor במשך שנתיים אחת או יותר מההברחות בהן הורשע, או כל עבירה אלימה כלפי גופו של אדם.

ב. קנס בסך 2,000 ש"ח. הקנס ישולם ב-5 תשלוםoms שווים ורכופים החל מיום 1.1.22 ובכל 1 לחודש שאחריו. אם לא ישולם אחד התשלומים במועדו - תעמוד היתריה לפירעון מיידי.

ג. פיצוי למתalon (ע"ת מס' 5) בסך 2,000 ל"נ. הסכום ישולם בתוך 60 ימים. המאשימה תמציא למזכירות את פרטיו המתalon ותביא לידיעתו את תוכנו של גזר הדין. מובהר שאין בכך למצות את זכויותיו של המתalon והוא רשאי לנתקות הליך אזרחי מתאים.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, י"ח כסלו תשפ"ב, 22 נובמבר 2021, במעמד הצדדים.